

İsrailoğullarının hırsı

Ethem Bey: “Bazı âyetlerde1 ‘üzerlerinize bıldırcın eti ile kudret helvası indirdik.’ ifadeleri geçiyor. Bu ne demektir? Bu âyetlerin açıklaması Risale-i Nur’da var mı?”

Hazret-i Mûsâ (as) İsrailoğullarını Mısır’dan çıkarıp Tîh çölüne getirince burada konakladı. İsrâiloğullarının yiyecek ve içecekleri yoktu. Her türlü ihtiyaçları bakımından Hazret-i Mûsâ’ya bağımlı bulunmaktaydılar. Hazret-i Mûsâ (as) onlardan emirlerine harfiyen uyacaklarına dâir kesin söz aldı. Bunun üzerine esasını taş vurdu. Taştan on iki kabile için on iki gözlü pınar fışkırdı. Sudan kana kana içtiler. Güneşin yakıcı sıcağına karşı ince bir bulut gölge oldu. Belirli zamanlarda gökyüzünden kudret helvası ve bıldırcın eti indi.

Fakat İsrailoğulları nankör ve doymak bilmeyen bir millettir. Bıldırcın kuşlarına bakarlar, iyi besili ise alırlar, zayıf ise serbest bırakırlardı. Bir süre sonra Hazret-i Mûsâ’dan daha farklı yiyecekler istemeye başladılar. “Biz Mısır’da iken balık, hıyar, kavun, karpuz, pırasa, soğan, sarımsak yerdik.” dediler. İsrailoğullarının bu bitmek bilmeyen istekleri ve aç gözlülükleri Hazret-i Musa’yı çok üzüyordu.

Bahsettiğiniz âyetler bu olaylardan bahseder. Âyetlerin devamında İsrâiloğullarının bu nankörlük ve küstahlıklarına karşı, “kendilerine yoksulluk ve düşkünlük damgası vurulduğu ve Allah’ın gazabına uğradıkları”2 kaydedilir.

Risale-i Nur’da Hazret-i Musa’nın (as) on iki gözlü su fışkırtan asa mucizesinden haber veren Kur’ân’ın yerin altında depo edilmiş rahmet hazinelerine dikkat çektiği beyan edilir. Risale-i Nur’a göre, bu âyetler insanlığa çok ileri bir ufuk çiziyor. İnsanlık Kur’ân’ı dinlerse İlâhî kudret tarafından yerin altında hazırlanmış birçok cevhere ve madene ulaşabilecektir.3

Keza Risale-i Nur’da, Hazret-i Musa’nın (as) asa ile vurduğu “taşların” on iki gözlü su akıttığı nazara verilerek, insanoğlunun Allah’ın emirlerine karşı taştan daha katı olduklarına dikkat çekilir.4

Risale-i Nur’a göre, Allah’ın her baharda ve yazda yeryüzünün kalbine indirdiği haddi ve hesabı olmayan “gıda, yemiş, meyve, yiyecek, sebze” unvanlı “Cennet Helvaları”, Tih çölünde İsrailoğullarına inen kudret helvalarından aşağı değildir ve

bütün bu nimetler insanoğlunu şükre ve Allah'ı tanımaya davet eder. İnsan, helvalı şeker fabrikası ve ballı şurup makinesi hükmünde bulunan sert taneli üzüm, sert kabuklu ceviz ve bunların yeryüzündeki sayısız emsâline ve sair tatlı tanecikli meyvelere bakmalı ve "Bunları böyle yapan, elbette bu kâinatı yaratan Zat olabilir!" demeli; Allah'ı tanımalı ve şükretmelidir.⁵

Seydi Bey: "İktisad Risâlesinde Yahudi milleti hırs, hîle ve riba ile ancak geçinebilecek kadar kazanır deniyor. Bildiğimiz Yahûdiler ise gayet zengin kişiler. Üstad Hazretleri neyi kast etmiş?"

Yahudiler Tevrat'a sadakatlerini kaybettiklerinden beri tarih boyunca çok çile çektiler, vatanlarından oldular, yüzlerce yıl bir karış vatan toprağına hasret yaşadılar, sair milletler nezdinde ezildiler, perişan oldular. Beş yüz yıl önce İspanya'dan ve Avrupa'nın her yerinden sürülen ve sınır dışı edilen Yahudiler, sadece Osmanlı tarafından kabul edildiler ve vatandaş sayıldılar. İkinci Dünya Harbi yıllarında Nazi Almanya'sında hunharca yakılan, öldürülen ve yok edilen Yahudileri daha insanlık hafızası unutmadı. Hitlerin üstün Alman ırkı oluşturma hayallerine yüz binlerce Yahudi kurban gitti. Yahudiler daha düne kadar bırakınız ekonomik geriliğı, sosyal hayatın her ayrıntısında da perişan bir hayat yaşadılar, horlandılar ve dışlandılar. Nihayet son yüz yıl içerisinde dünya Yahudilerini bir araya toplamayı amaçlayan Siyonizm felsefesi dünyaca bir takım güç merkezlerini de arkasına alarak 1948'de hile ve oyunlarla devletleşme fırsatı buldu.

İktisat Risalesi'nde de beyan edildiğı gibi, onların dünya sermayelerinin temelinde "hırs, hîle ve ribâ (faiz)" yatar. Genellikle gayr-i meşrû kazançları meşru sayarlar. Bununla beraber, "ancak yaşayacak kadar rızıklarını bulurlar."⁶ Buradaki "yaşayacak kadar"dan maksat sadece dünya hayatı itibariyledir. Yahudiler âhiret hayatını düşünmediklerinden, dünyevî olarak ne kadar zengin de olsalar, âhiret açısından fakir hükmündedirler. Oysa ahireti bilen ve inanan sahranişinler (bedevîler) için dünyevî kanaatkârlık, ahirette ebedî zenginlik hükmündedir. Bu açıdan ahireti bilen ve inanan, az da olsa kanaatle yetinir; dünyanın en zengininden daha zengin yaşar. Ahireti bilmeyen ise her türlü gayr-i meşru kazancı meşru sayar; hiçbir şeyle yetinmez, hiçbir şeyle gözü doymaz, hiçbir zaman ihtiyacı bitmez, hep ihtiyaç içinde sefil yaşar.

Dipnotlar:

- 1- Bakınız: Bakara Sûresi 57. ve Tâhâ Sûresi 80.,
- 2- Bakınız: Bakara Sûresi, 2/47-61; A'râf Sûresi, 159-162; Tâhâ Sûresi, 20/77-98,
- 3- Sözler, s. 231,

- 4- Sözlür, s. 227,
- 5- Şuâlar, s. 144,
- 6- Lem'alar, s. 149